

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

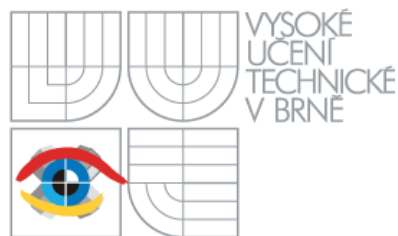
BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY



FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FACULTY OF FINE ART

Ateliér sochařství 1
Atelier sculpture 1



FAKULTA
VÝTVARNÝCH
UMĚNÍ

POUZDRO

CASE

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

BACHELOR'S THESIS

AUTOR PRÁCE
AUTHOR

Hana Svobodová

VEDOUCÍ PRÁCE
SUPERVISOR

prof. akad. soch. Michal Gabriel

OPONENT PRÁCE
OPPONENT

MgA Veronika Bromová

BRNO 2015

DOKUMENTACE VŠKP

K obhajobě byla předložena 1 socha (fotodokumentace je zatím provizorní, bude dodána do 10 dnů po bakalářských obhajobách)



Pouzdro – otisk, laminát, peří, 106 x 76 x 67, 2015-05-22



Pouzdro – otisk, laminát, peří, 106 x 76 x 67, 2015-05-22



Pouzdro – otisk, laminát, peří, 106 x 76 x 67, 2015-05-22



Odlitek těla, sádra, 2015



Odlitek těla, sádra, 2015

Písemná obhajoba:

Má závěrečná bakalářská práce navazuje na moje práce z let minulých. Téma první hliněná socha byla figura, která je schoulená, nenápadná. Snažila jsem se o zachování realistické podoby a velikosti člověka.

V roce 2013, jsem se opět navrátila k tématu figura - schoulení a zahalení. Modelaci s hlinou jsem vyměnila za modelaci v 3D programu, ve kterém jsem si vypůjčila již vymodelovaného člověka – figuru a začala s ním manipulovat ve 3D prostředí. Panáka jsem prvně posadila do pozice schouleného - jak by si reálný člověk mohl dát bradu ke kolenům a semknout ruce. Potom jsem využila program a začala jsem figuru ohýbat do pozice nenormální, neživé. Nakonec celé tělo, končetiny různě procházeli celým tělem, byl pevně sevřený, jen občas viditelný fragment lidských nezdeformovaných údů mu vycházel ze stlačeného těla.

Název díla je Anxiety, pod tímto cizím slovem se skrývá úzkost, což je přirozená lidská emoce – tak, jak lidé občas cítí strach, někdy hněv, tak se střídají i ostatní emoce jako je radost a štěstí, překvapení, smutek a jiné. Anxieta je tedy pocit nervozity, obav, strachu či znepokojení, který může nastat spontánně bez jakéhokoli stimulu, nebo jde o takzvanou anticipační úzkost, při které člověk už předem očekává, že se ocitne v nepříjemné situaci, která úzkost ještě více podpoří. Reagovat úzkostně je nám vrozené, protože mít z něčeho

strach a prožívat úzkost je úplně normální. Strach se přitom váže na konkrétní podnět, úzkost takovýto podnět nemá. Pocity úzkosti většinou lidé zahání sněním, schoulením se do klubička, překřížení rukou na hrudi a jiné „obrané“ polohy těla. Já jsem tyto „obrané polohy těla“ vzala, abstrahovala a expresivně vyjádřila.

Po vytištění ve 3D tiskárně jsem Anxiety dala formu kamennou, vytvořenou z umělého mramoru. V dalším roce jsem vytvořila Anxiety 2 a 3, ale již jsem nepoužila pomoc 3D tisku. Zaměřila jsem se na modelaci klasickou sochařskou formou. To mi umožnilo větší velikost a hlavně do díla vkládat intervenci modelování mé ruky. Realizaci jsem řídila sama, nebyla jsem pouze zadavatel pokynů pro počítač, který formuje subjekt do mé určité představy a polohy. Tyto Anxiety 2 a 3 jsem znovu vytvořila z formy kamenné, z umělého mramoru.

Poslední práce, kterou jsem realizovala před bakalářskou prací, byla socha Dvojčat, dvě embrya, která jsem zvětšila do velikosti narozeného dítěte. Princip lidského těla mizí a zužuje se do zárodku člověka či zvířete ve fázi, kdy divák pouze tuší, že je to živý antenatální tvor, ale schoulení, které je pro embryo nejpřirozenější, zůstává. Zároveň dvojka – jin a jang, číslo duality, možnosti a ženského principu. Dvojka, která symbolizuje dva protipóly smrt – život, tmu – světlo, dobro a zlo a mnoho dalších protikladů. Tanec života, který dává vzniknout úplně všemu.

V mé závěrečné bakalářské práci jsem znovu navazovala na téma schoulení lidské figury. Vychází opět z prenatalní polohy, klubička, kterým si člověk chrání zranitelnou část těla, tedy není otevřený ke komunikaci či další fyzické, nebo psychické polohy. Důležitým krokem v tomto opakujícím se tématu mé práce bylo neprovedení modelace objektu, figury, ale zhotovení odlitku sebe ve schoulené pozici. Okamžik, kdy se člověk navrácí do polohy, která je mu od narození známá a nejpřirozenější, kde se může ponořit do snění a spánku. Bylo pro mne velice důležité, aby člověk, kterého jsem doposud vytvářela ve svých sochách, nebyla pouze figura, ale konkrétní člověk – já. Odlitek mého těla, proces, kterým jsem se odlišila od předchozích výtvorů vymodelovaných, vymyšlených a abstrahovaných figur. Tento obal jsem odlila do tenké laminátové krusty a v dalším kroku pracovala pouze jako s otiskem mého těla, ze kterého jsem vystoupila, takže vznikla pouze necelá skořápka, bez fyzického objemu vevnitř a přeměnila ji v opeřenou kuklu, jakýsi kokon bez motýla. K opeření jsem použila bílé husí peří, které je skládané jedno na druhém a vytváří pocit povrchu ptačího těla. Z vnitřní strany pířka prolézají laminátem a formují se v hromadný shluk knotů peří, které kopírují vnitřek obalu mého otisku těla a vytváří tak další organickou vrstvu, která s průhledem červené barvy laminátové krusty vzbuzuje určitou agresi až hrozbu oproti vnější klidné opeřené části. Znovu se obracím k protipólu dvou stran - jin a jang.

Myslím si, že výstup mé závěrečné bakalářské práce rozhodně komunikuje s divákem, vyvolává řadu otázek a emocí, na které si divák může odpovědět sám různou formou postoje a není zcela nutná autorská interpretace. Jedná se o vyvrcholení mé práce na téma schoulení a vnímám to jako určitý posun jak ve formě, tak i v obsahové stránce.